

דף יב.

אור"ח סימן תקמ"ב סעיף י
עין לעיל דף יא: עין משפט ו

עין משפט א.ב.

אור"ח סימן תקמ"ב סעיף א

עין משפט ג.

א. כל תענית שלא השלים עד צאת הכוכבים אינו תענית^ט. ואם דעתו לאכול קודם לכן אין אומר עניינו בתעניתו.

הגה: מ"מ נהגו לומר עניינו אע"פ שאין משלימים^ט עד צאת הכוכבים, ודוקא ביחיד, אבל הציבור ש"ז אינו אומר עניינו^ט אם אינו משלים עד צה"כ, וכן נהוגין.

אור"ח סימן תקמ"ב סעיף ה

עין משפט ה.

ה. כל תענית שלא קיבלו עליו היחיד מבוגר يوم אינו תענית^ט.

ט. מימרא דבר חסדא בתענית י"ב, ואפי' בתענית היחיד. מ"ב אותן א'. ואין תענית הן שלא יצא ידי חובת התעניתו אם נדר סתם, הן שלא אומר עניינו.

ג. כגון שהתנה בשעת קבלתו שלא ישלים התענית, אבל بلا התנה אינו יכול לאכול קודם צה"כ.

ט. כגון בהתנה שלא ישלים, מ"מ נכון לדלג המילים "צום תעניתינו", כי"כ המשב"ז מדברי הטעז.

ט. דהעיקר קי"ל שלא מיקרי תענית בלבד אלא השלמה עד צה"כ, ס"ק ג'.

ט. כי התענית דומה לקרבן ש碼ריב חלבו ודמו, כמו שהקרבן צריך להקדישו קודם לכן, ואפי' מתחשק בשחיטה פסול, אך המתחשה ואני מקבלו קודם דומה למתחשק בקדשים ופיקול הוא לא ריצה, כי"כ הלבוש.

ט. ומדברי מר"ן השו"ע נראה דבר כל עניין לא הווי תענית אם לא קיבלו ביום, ואפי' קיבלו בלילה אינו מתפלל עניינו, אף דהרבה פוסקים סוברים דמהני קבלה למתפלל עניינו, מ"מ ס"ל למ"ר זר דשב ואל העשה עדיף. וע"כ אם לא קיבלו רק משחשה יאמר עניינו רק באלווי נזoor. כה"ח אותן לא"א.

ואם לא קיבלו מבוגר يوم אינו תענית ואפי' השלים אותו חשוב תענית, שנאמר "קדשו צום" משמע דבריין הזמנה מוקדם, כי"כ הר"ף, מ"ב אותן כ"ב.

וה"ה דאיינו יצא ידי נדרו אם קיבל عليه תענית בסתרם והתענית בלי קבלה מבוגר يوم. מ"מ אם התחיל להתענות על דעת שלא להשלים, צריך לשלם נדרו כפי שקיבל, והו כי כפרת עוון שלא גרע ממי שצער עצמו מבשר ויין. מ"א ס"ק ט.

ויאנו תענית שלא לומר עניינו, וגם אם קיבל עליו בנדר להתענות לא יצא ידי נדרו.

וי"א דאומר עניינו ^צ וכן נראה, ולכו"ע המתענה תענית חלום ^ק אומר עניינו אע"פ שלא קבלו מאטמול.

או"ח סימן תקמ"ב סעיף ו עין משפט ו.

ג. זמן קבלת התענית בשום עת פלה במנחה לפני התענית, או אחר שסיטים תפלתו קודם שייעקור רגלו^ר אומר: הריני בתענית היחיד ^ש למשך ויה"ר שתהייה תפילה ביום תענית מקובלת.

ג. ז. אם לא הוציא בפיו קבלת התענית אלא הרהר בלבו ^ה שהוא מקבל תענית למשך hari זו קבלה, והוא שירהר כך בשעת תפלה המנחה ^א.

וטוב יותר לקבל התענית אחר תפלתו כדי שלא להפסיק בתפלה ^כ.

או"ח סימן תקמ"ב סעיף א עין משפט ז.ז.

א. **כל תענית שאוכלמים בו בלילה בין של צבור או היחיד hari זה אוכל**

צ. הגם שאומר עניינו לא יצא ידי נדרו כנ"ל. כה"ח אות ל"ה. גם בפי' דברי הרמ"א.
 ק. כיוון דמן השמים הטילו עליו צום זה הווי קיבלו עליו. ט"ז ס"ק ר'.
 ר. יותר טוב לאומרו אחר התפלה לפני אלוהי נצור ולא להפסיק בתפלה עצמה בשום עת תפלה. מ"ב אות ל"ד. וכה"ח אות ט"ל.
 ולכתחילה עדיף שיהיה במנחה קטנה, אבל כדיבד מהני גם במנחה גדולה. מ"ב אות כ"ז.
 ש. ודוקא תענית היחיד ולא תענית ציבור שלא יטעה בתענית הציבור.
 ת. ~~ואך~~ ולכתחילה יש להזהר להוציא בפיו קבלת התענית הרבה מפקקין על הרהור הלב, אך כדיבד יש לסמוך על המתירין בהרהור. כה"ח אות מ"ו. ודוקא כשקבל בלבו, אבל אם רק הרהור שהיה בודעתו לחתונות לא נקראת קבלה. כה"ח אות מ"ז.
 א. ~~ואך~~ ולא מהני הרהור בלילה או הרהור קודם זמן המנחה. כה"ח מ"ח-נ'.
 ב. ~~ואך~~ והכה"ח באות ט"ל ובאות נ"א כתוב דויתר טוב שירהר על זה בשום עת תפלה שמקבל התענית, ואח"כ יוציא בשפתיו אחר התפלה באלוּהִ נצור.

ושותה עד שיעלה עמוד השחר ^ג, והוא שלא ישן שנית קבוע ^ד, אבל ישן שנית קבוע אינו חוזר ואוכל ושותה אא"כ התנה לאכול או לשותה ^ה.

הגה: וי"א דבשתייה א"צ תנאי ^ו, דמסתמא דעתו של אדם לשותה גם אחר השינה והוילו כאילו התנה.

דף יב:

אור"ח סימן תקמה סעיף ו'

ein meshet A.

ו. ז. לכתהילה טוב לומר בשעת קבלת תענית הריני בתענית "יחיד" למהר, שלא יכנס לספק שצורך להפסיק מבעוד יום.

אור"ח סימן תקמה סעיף ב'

ein meshet B.

ב. ב. הנודר לצום עשרה ימים באיזה ימים שיריצה, והיה מתענה ביום אחד מהם והוצרך לדבר מצוה ^ז או מפני כבוד אדם גדול או מצער הרי

ג. ^ז מביריתא בתענית י"ב וכרכי, אבל בתענית חלום אסור לאכול לפני עמוד השחר, כיוון דמשעה שהחלום צריך להתחנות. מ"א ס"ק א'.

ד. ^ז זו דעת השו"ע דהכל תלוי בשינת קבוע, וכתב הב"ח דהמחמיר כדעת הראב"ד שאחרי שגמר סעודתו אסור יותר לאכול גם ללא ישן, קדוש יאמר לו. ולאו דוקא על מטתו, דשינת עראי הינו נים ולא נים מתנמנם כ"כ הב"י, ודלא כרי"ז שכח קבוע ועל מטתו. כה"ח אותן זה.

ה. ^ז וכל זמן שלא ישן שבידו לאכול בידו להחנות. מ"ב אותן ד'. אבל מדברי הזזה והמקובלים כיוון שישן האדם קבוע על מטתו אסור לו עוד לאכול עד שיתפלל, ואין מועיל תנאי. כה"ח אותן זה.

ו. ומשמע לכל המשקין מותרים, אבל הכלבו כתוב בשם הריב"ף דוקא מים. ב"י. והב"י כתב דגם לגבי שתיה לדינה צריך תנאי, וכ"כ הב"ח דרואי להחמיר.

ואם התנה רק לאכילה מותר לו גם לשותה, ראוי לכל מי שאפשר לו שלא יוכלبشر לפני ואחרי התענית. כה"ח אותן י"ב.

ז. כגון ברית מילה, וכדומה ואפי' שמחת מרעים משום דרכי שלום מותר, ב"י. מ"ב אותן ט'. ואפי' שהוא לא סנדק בעצמו או אבי הבן.

ז' וחונכת הבית בארץ ישראל הוא סעודת מצוה. כה"ח אותן כ"ה. ועיין שם באוט כ"ז. ובעל הבית מותרים לאכול מהבוקר דיו"ט שלהם, אבל שאר אנשים המשתתפים בסעודת מצוה מותר להם לאכול רק בהגיע הסעודת מצוה וגם אח"כ בביתם. כה"ח אותן מ"ג. מ"ב אותן י"ח.

זה לוה ואוכל ופורע يوم אחר **ה** שהרי לא קבע הימים בתקילת נdroו **ט**, אבל קבל במנחה להתענות למשך אין יכול להלוותו.

הגה: וכ"ש אם אמר יום זה, או אמר אתענה כל ב' וה' בכל השנה.

ב. ג. תענית חלום ג"כ אין יכול להלוותו.

הגה: כ"ש שאינו יכול ללוט תענית צבור ולפrouט ת"צ, אבל בתענית בה"ב שזה רק מנהג יכול להלוות ולפrouט אח"כ.

הגה: י"אadam מצטרר הרבה בתענית יכול לפדותו בממוון **ו**, וזה באונס אחר. ודוקא בקבל עליו תענית בעלםא אבל קבלו בדרך נדר צריך לקיים נdroו.

או"ח סימן רב סעיף ב עין משפט ג.

ב. ב. יפה התענית לבטל חלום רע כאש לנערת.

הגה: ודוקא בו ביום אפי' בשבת **כ**.

או"ח סימן תקפח סעיף ב עין משפט ד.

עיין לעיל עין משפט ב

ה. וא"צ התרת חכם. לבוש.

ט. ואפי' קבלו במנחה כגון שאמר הריני בתענית שניי חייב בה מכבר למשך, יכול בכח"ג ללוטתו, אבל אם הקבלה לא מכח נדר שה חייב בזזה כבר אלא אמר הריני בתענית למשך הו נדר למשך ואין יכול ללוטתו.

ו. כתבו בשם י"א דין זה מוסכם ורק שיש לסמוך עליו במקום אונס, ועיין בדברי הכה"ח אותן מ"ח. ועיין בסוף סי' של"ד שיעור הפדיון והעונש יתן לפ"ע עשו. מ"א ס"ק י"ב. והיינו שיתן דמי סעודת היום כל אחד לפי מה שהוא ערך סעודתו, ורק בסעודה אחת ליום. כה"ח אותן נ"ב.

כ. ו~~א~~ וישב אח"כ תענית על תעניתו שביטל עונג שבת. עborות ומניות שראו חלום לא טוב א"צ צריכות להתענות מפני הסכנה, ורק יפרדו בממוון, כה"ח אותן כ"ח.

או"ח סימן רפח סעיף ד עין משפט ה.ו.

ה. ד. מותר להתענות בשבת תענית חלום **ל** כדי שיקרע גור דין **ט**, וביום ראשון ישב תענית לטענתו שבittel עונג שבת ואם קשה לו ביום ראשון יתענה ביום שני.

הגה: וכ"ש אם היה ביום אי' חנוכה או ר'ח או פורים או יו"ט שני של גלויות שאין להתענות בהם רק אח"כ.

הגה: י"א שמי שישן שנית צהרים בשבת וחולם חלום רע יתענה ממחצית היום לאחרון **ט** עד הלילה, וביום הראשון יתענה כאילו התענה כל יום השבת.

או"ח סימן תקעה סעיף ג עין משפט ז.

ג. עברו אלו ולא נענו גוזרין עוד ג' תעניות בה"ב, ובהם מפסיקין מבعد יום ואסורים בעשיית מלאכה **ט** ביום, ואסורים ברוחיצת כל הגוף בחמין וכו'.

או"ח סימן תקעה סעיף ד עין משפט ח.

ה. עברו אלו ולא נענו גוזרין עוד שבע תעניות על הצבור, ומוסיפים שמתירועין בשופר ומתקלلين ברחובות של עיר ומורידין ז肯 להוכיהם, ומוסיפים שש ברכות **ע** בתפילה שמונה עשרה בשחרית ובמנחה וכו'.

ל. לפי שנפשו עגומה על חלומו וחושב שיתבטל בשבת התענית וא"כ זה עונג לו שיתענה, טור, ט"ז ס"ק ג'.

מ. **ו** ומותר לעשות הטבת חלום בשבת, כה"ח אותן כ". חתן שראה חלום רע בימי הופתו אם אין נפשו עגומה עליו לא יתענה כי ימי החופה כיו"ט לגביו, כה"ח אותן כ"ג.

המתענה תענית חלום בשבת ולמהרתו חל י"ז בתמוז אינו עולה לו כתענית על תעניתו, ויש חולקין וע"כ יש לפדות תעניתו במזון, כה"ח אותן כ"ד.

נ. ואינו אומר עניינו גם באלה נוצר וכמו בס"י תקס"ב סעיף י"א, מ"א ס"ק ה'. ואין לדחות שום מצוה בזמןה מפני שום חלום.

ס. וע"י עכו"ם מותר דלא חמיר מט' באב. כה"ח אותן י"ח.

ע. מבוארים בטור בס"י תקע"ט.

או"ח סימן תקעה סעיף ז עין משפט ט.

ז. אחר י"ג תענית בעצירת הגשמי ולא נענו ממעטם במשא ומתן ובבנין של שמה וਬאיםין ^ט ונישואין, אם לא שעניין לא קיים פו"ר וממעטין בשאלת שלום וכו'。
ועיין עוד שם בסדר הדברים בסעיף ח', ט', י'.

או"ח סימן תקעו סעיף טז עין משפט י.

ט. בכל יום תענית שגוזרים על הציבור מפני הצרות, ב"ד והזקנים יושבים בבית הכנסת ובודקים על מעשה אנשי העיר לאחר תפלה שהריית עד חצי היום, ומסירין המכשולים של עבירות, ומזהרין ודורשין וחוקרים על בעלי חמס ועבירות, ומפרישין אותן; ועל בעלי זרוע, ומשפילין אותם; וכיוצא בדברים אלו; ומהצى היום ולערב, רביע היום קורין בתורה ומפטירין בנביא, ורביע היום האחרון מתפללים מנהה ומתריעים ומתודין וזועקים כפי כחם.

^ט. זה חמיר אף מט' באב שמותר באירוסין, ב"י בשם Tos' מגילה. מ"א ס"ק ז'. ואפי' אירוסין بلا נישואין ובלא סעודה, ויש מתירין بلا סודה. כה"ח אות לה.